

quidem est, quo fato fiat, ut Christiani homines potius illi fidem abrogent, (quo rotundum B. Lucæ numerum, reclamante particula *ὅτι*, rigidè sequi possint) quam ut ex fide Iosephi, etiam Euangelistarum fidem de Natiuitate scribentium, ad externos & gentiles, quibus tamen disputandi conditionem deferunt, luculento & penetrabili argumento commendent.

Cæterum Iosephus, aiunt, errauit in annorum computatione sæpius, & citra controuersiam: non tutum igitur, ex eius fide, definito Euangelistæ numero vim facere.

Accipio conditionem huius campi, & occurro; quod si Iosephus in historia Romana, (cui Iudaica sic intexta est, uti subtegmina staminibus) nullius erroris, ex Tacito, Dione, Suetonio, Patriculo cæteris coargui potest, & si Iudaica Herodis negocia Natali Christi vicina (de antiquioribus enim excusationes sunt variæ) per huiusmodi circumstantias Romanorum concurrentium describit, quas Romani scriptores easdem, nec tamen ex composito, commemorant, iure merito fides ei est habenda etiam in Iudaicis. Atqui hoc demonstrauit Suslyga; hic illius libelli scopus, hæc summa est: Hoc si repetiero, & diserte explicuero, liberabitur Iosephus ab errorum intentatorum suspicione: nisi si quid forte peccauit librarius, à quo casu ne ipsa quidem sacra volumina ex omni parte manserunt immunia: quibus tamen nihilominus sua constat irrefutabilis auctoritas.

Vtar autem ad hanc rem proponendam his potissimum Hypothesibus.

I. In confesso est apud omnes, Anni ordinationem Iulianam, uti ab Augusto est restituta, mansisse hucusque, & Calendas Ianuarias, à quibus init nostra vitiosa Christi æra, principium fuisse quadragésimi sexti Iuliani, Caio Cæsare Augusti filio, & Aemilio Paulo Cofs. Primum vero Iulianum Cofs. habuisse C. Iulium Cæsarem, & Fabium Maximum. Hac Iulianorum serie libenter in hoc negotio vtor, ut quæ centenariorum repetitione non sit onerata.

II. Confessum & hoc est historicis, à quo tempore cœpit Iulianorum annorum series, Consules annorum singulorum sic sciri, ut alteri alterorum sint indices: saltem usque ad Tiberij excessum: quia cum sequentibus temporibus nullum nobis in præsens est negotium. Itaque breuitatis causa vtar ut plurimum numero Iuliani anni, omissis Cofs.

B

III. Valde